

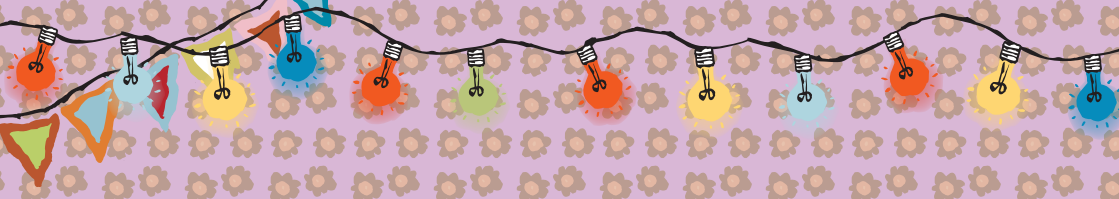
Lasse-Maijan
etsivätoimisto

Musiikin arvoitus

TAMMI

Martin Widmark
Helen Willis

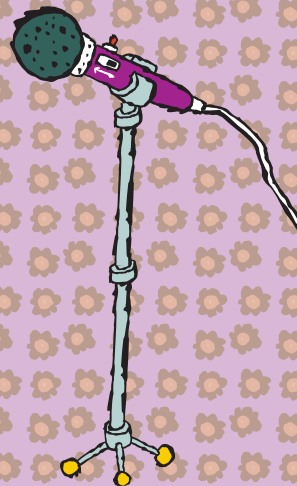

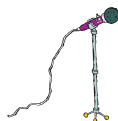

TÄMÄN KIRJAN OMISTAA:

.....

.....

Alkuteos: *LasseMajas Detektivbyrå: Musikmysteriet*

Teksti © Martin Widmark, 2021

Kuvitus © Helena Willis, 2021

First published by Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden

Published in the Finnish language by
agreement with Salomonsson Agency

Suomenkielinen laitos © Tammi, 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

ISBN 978-952-04-6008-2

Painettu EU:ssa

MIX
Paperi vastuul-
leista lähteistä
FSC® C107574

Martin Widmark • Helena Willis

Musiikin arvoitus

Suomentanut Outi Menna

TAMMI • HELSINKI

vallilan kartta

Kirjojen tapahtumapaikkana on pieni Vallilan kaupunki ja sen lähiympäristö. Suurin osa pikkukaupungin asukkaista tuntee toisensa, ja keskellä kaupunkia on kirkko.

Päähenkilöt Lasse ja Maija ovat luokkakavereita, ja heillä on pieni yhteinen etsivätoimisto.

Poliisimestari

Lasse

Maija

★ ERROL VIKINKI, ★
laulu ja koskettimet

PAUL STERLING,
★ basso ★

Tanssiyhtye
VIIKINGIT

RAISA RAM-PAMPAM,
rummut

1.

Kädet tärستن

-Kuunnelkaapa, pappi sanoo.
Lasse ja Maija istuvat Café
Pelli & Paninissa. Toisessa pöydässä
istuu pappi, joka lueskelee Ronny
Hazelwoodin runokokoelmaa.

Nyt hän lukee ääneen otteen runosta:

- *Pienet tassuttavat askeleet – kuin
musiikkia korville vanhan ja väsyneen.*
- Söpöä, Sara Pelli toteaa tiskin takaa.
- Vaikkei riimi ihan toimi.

Dino Panini hinkkaa kahvikonetta niin,
että se alkaa kiiltää.

– Luulen, että runo
kertoo Jeesuksesta,
pappi sanoo.

– Hänellä oli varmaankin pienet jalat.

Lasse pyytää kirjaa nähtäväksi. Sen takakannessa on kuva Ronny Hazelwoodista.

– Mitä? Maija sanoo. – Eihän Ronny tuolta näytä.

– Ei enää, Lasse toteaa nauraen. – Se on vanha kuva. Kirjailijat harrastavat sellaista joskus.

– Jaa-a, Sara sanoo papille. – Minä
kyllä veikkaan, että runo kertoo lapsista.

– Mutta ei kai Ronnylla ole lapsia?
pappi huomauttaa.

– Ei, siinäpä se, Sara sanoo. – Runo
varmaan kertoo siitä, että hän *toivoisi*
saavansa lapsen.

Nyt Sara katsoo Dinoa, joka hymyilee
hänelle hellästi.

Pappi lukee toisen pätkän:

– Öisin *luulen ma, ett' kuulen naurua,*
kun olen unessa. Voi, mitä hulluutta.

– Se rimmaa paremmin, Sara sanoo.

– Mutta tämän on *pakko* kertoa
Jeesuksesta, pappi sanoo. – Hänhän
nauraa ja on tosi hauska. Ja kiltti.

Maija on juuri aikeissa sanoa, että
eiköhän toisessakin runossa puhuta siitä,
miten Ronny haaveilee omasta lapsesta,
kun kahvilan ovi lennähtää auki.

Ensimmäisenä sisään astuu *Vallilan Sanomien* toimittaja Seppo Jantunen. Hänen kannoillaan marssii kolme henkilöä peräkanaa.

Sara Pelli valahtaa kalpeaksi. Hän ottaa tukea tiskistä ja tuijottaa tulijoita suu auki.

Dino ei näytä reagoivan mitenkään.
Seppo Jantunen tervehtii Lassea,
Maijaa ja pappia.
Pappi vastaa tekemällä ristinmerkin.

Vallilan asukkaat kokoontuvat katsomaan kuuluisaa Viikingitanssiryhtyä, joka poikkeaa kaupungissa kiertueella. Ilta on ikimuistoinen – mutta seuraavana päivänä lippurahat ovat kadonneet! Voisiko syyllinen olla Café Pelli ja Paninin Sara, joka vaikuttaa olevan ihastunut laulajaan? Vaiko mahtailtava rumpali Raisa Ram-Pampam? Ja miksi englantilaisessa basistissa on Lassen mielestä jotakin tuttua...?

Lapset hei! Kuka nämä kaikki vallita-tarinat oikein keksii?

Hehän istuvat takana si.

Martin
widmark

Helena
willis

L84.2
ISBN 978-952-04-6008-2
9 789520 460082

Martin kirjottaa ja Helena piirtää kuvat.